

§ 4. Dla gospodarstw rolnych o przychodowości do 2.400 zł w stosunku rocznym wysokość ulg (§§ 1, 2 i 3) nie może przekraczać 50% wymiaru podatku gruntowego bez ulg przewidzianych w art. 11 i 12 dekretu z dnia 30 czerwca 1951 r. o podatku gruntowym, dla pozostałych zaś gospodarstw — 25%.

§ 5. 1. Do przyznawania ulg (§§ 1, 2 i 3) powołane są właściwe prezydium gminnych i miejskich rad narodowych.

2. Przy ustalaniu ulg (§§ 1, 2 i 3) uwzględniane

będą obroty dokonane w okresie roku podatkowego 1951.

3. W przypadku, gdy uprawnienie do ulg powstało po zapłaceniu podatku gruntowego, kwota z tego tytułu obliczona po odpisaniu w księdze bierczej zostanie zaliczona jako nadpłata za rok 1952.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1951 r.

Minister Finansów: K. Dąbrowski

291

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 30 czerwca 1951 r.

w sprawie obniżenia podatku gruntowego dla członków zrzeczeń uprawy ziemi.

Na podstawie art. 13 dekretu z dnia 30 czerwca 1951 r. o podatku gruntowym (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 283) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rolnikom, będącym członkami zrzeczenia uprawy ziemi, przyznaje się na rok podatkowy 1951 ulgę w wysokości 30% tej części podatku gruntowego,

która przypada z gruntów, włączonych przez podatnika do wspólnej uprawy.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie do wymiaru podatku gruntowego za rok podatkowy 1951.

Minister Finansów: K. Dąbrowski

292

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 30 czerwca 1951 r.

w sprawie zakresu i trybu działania obywatelskich komisji podatkowych dla celów podatku gruntowego oraz sposobu wynagradzania członków tych komisji.

Na podstawie art. 15 ust. 5 dekretu z dnia 30 czerwca 1951 r. o podatku gruntowym (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 283) zarządza się, co następuje:

R o z d z i a ł I.

Przepisy ogólne.

§ 1. Powołane w niniejszym rozporządzeniu:

- 1) artykuły bez bliższego określenia — oznaczają artykuły dekretu z dnia 30 czerwca 1951 r. o podatku gruntowym (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 283),
- 2) paragrafy bez bliższego określenia — oznaczają paragrafy niniejszego rozporządzenia.

R o z d z i a ł II.

Zakres działania obywatelskich komisji podatkowych.

§ 2. 1. Do zakresu działania obywatelskich komisji podatkowych dla celów podatku gruntowego i innych podatków oraz należności niepodatkowych obciążających gospodarstwa rolne, zwanych w dalszych paragrafach komisjami, należą sprawy, określone w art. 15 ust. 2, a w szczególności opiniowanie spraw w zakresie:

- 1) wymiaru i poboru podatku gruntowego, rocznych wkładów oszczędnościowych rolnictwa, nadzwyczaj-

nego podatku od wzbogacenia wojennego, wynikającego z regulacji zobowiązań pieniężnych, oraz świadczeń w naturze na niektóre cele publiczne i innych należności niepodatkowych, obciążających gospodarstwa rolne,

- 2) ulg w podatku gruntowym dla słabiej zagospodarowanych gospodarstw rolnych i dla gospodarstw osadniczych w ramach, określonych przez prezydium owiatowej rady narodowej;
- 3) ulg w podatku gruntowym na skutek nadzwyczajnych okoliczności, istotnie osłabiających zdolność płatniczą podatnika, jak klęski żywiołowe, długotrwała choroba, nieszczęśliwy wypadek oraz dla gospodarstw rolnych, których przychodowość została obniżona przez doznane szkody z powodu działań wojennych, oraz dla gospodarstw, powstałych z przebudowy ustroju rolnego lub osadnictwa, a jeszcze nie zagospodarowanych lub zagospodarowanych niedostatecznie;
- 4) częściowego lub całkowitego zwolnienia od obowiązku wniesienia wkładu oszczędnościowego rolnictwa osób, które z powodu ciężkiego położenia materialnego, wywołanego zdarzeniami losowymi, nie są w stanie wnieść wkładu w wysokości ustalonej;
- 5) obniżenia w granicach do 50% podatku od wzbogacenia wojennego, wynikającego z regulacji zobowiązań

pieniężnych kierując się ogólnym położeniem gospodarczym podatnika.

§ 3. Przy opiniowaniu spraw, przekazanych komisji przez prezydium gminnej (miejskiej) rady narodowej, komisja ma prawo stawiać wnioski w sprawie przeprowadzenia dochodzeń, zmierzających do:

- 1) ujawniania faktu fikcyjnego rozdrobnienia gospodarstwa rolnego,
- 2) ustalania łącznego obszaru gruntów, położonych w kilku gromadach (gminach), a należących do jednego podatnika,
- 3) ujawniania gruntów dotychczas nie opodatkowanych lub opodatkowanych niedostatecznie na skutek zaliczenia ich do innego rodzaju użytków rolnych lub do niższej klasy, niż to wynika z szacunkowej klasyfikacji gruntów.

§ 4. Przewodniczący prezydium gminnej (miejskiej) rady narodowej może zlecić członkom komisji wzięcie udziału w czynnościach pracowników prezydium, dotyczących:

- 1) zbierania materiałów niezbędnych do prawidłowego ustalania zobowiązań podatkowych i do ich ściągnięcia,
- 2) doraźnych oględzin lokalnych, kontroli, lustracji wszelkich gruntów, budynków i lokali,
- 3) badania ksiąg, dokumentów i innych zapisów dotyczących prowadzenia gospodarstwa rolnego,
- 4) poboru i egzekucji zobowiązań podatkowych i należności niepodatkowych.

§ 5. 1. Członkowie komisji, biorący udział w czynnościach określonych w § 4, obowiązani są na żądanie osób, u których wykonywane są te czynności, okazać legitymację, wystawioną przez prezydium gminnej (miejskiej) rady narodowej, oznaczającą okręg, na którego terenie ma on prawo działać.

2. Członek komisji, biorąc udział w czynnościach określonych w ust. 1, podpisuje protokół lub raport, sporządzony przez pracownika prezydium gminnej (miejskiej) rady narodowej, bądź też — gdy ma zastrzeżenia co do ustaleń, zawartych w protokole lub raporcie — sam sporządza raport i przedkłada go komisji.

R o z d z i a ł III.

Tryb postępowania obywatelskich komisji podatkowych.

§ 6. 1. Obywatelskie komisje podatkowe obradują w pełnym składzie.

2. Do ważności uchwał komisji potrzebna jest obecność przewodniczącego lub jego zastępcy i co najmniej trzech ławników.

3. Uchwały zapadają większością głosów; w razie równości głosów decyduje głos przewodniczącego.

§ 7. 1. Przewodniczący, jego zastępca oraz ławnicy komisji obowiązani są w czasie pełnienia swych czynności przestrzegać ściśle przepisów podatkowych, postępować bezstronnie i według najlepszej wiedzy i sumienia oraz zachować w tajemnicy wszystko, o czym wiedzą z przebiegu obrad oraz w związku z piastowaniem mandatu. Zachowanie tajemnicy obowiązuje również po ustaniu mandatu.

2. Przewodniczący, zastępca przewodniczącego i ławnicy komisji, nie będący pracownikami państwowymi, obowiązani są przed objęciem swych czynności złożyć następujące przyrzeczenie: „Przyrzekam uroczyście,

że w czasie pełnienia czynności przewodniczącego (zastępcy przewodniczącego, ławnika) obywatelskiej komisji podatkowej będę ściśle przestrzegał przepisów podatkowych oraz będę postępował bezstronnie według najlepszej wiedzy i sumienia, a wszystko to, o czym dowiem się z przebiegu obrad oraz w związku z pełnieniem moich obowiązków, zachowam w tajemnicy również po ustaniu mandatu“.

3. Przyrzeczenie składa się wobec przewodniczącego prezydium gminnej (miejskiej) rady narodowej. O złożeniu przyrzeczenia należy sporządzić protokół, który podpisuje przyrzekający oraz odbierający przyrzeczenie.

§ 8. 1. Przewodniczący komisji zwołuje komisję i kieruje jej czynnościami.

2. Zwołanie komisji następuje przez wysłanie zaproszeń do wszystkich ławników z oznaczeniem dnia, godziny i miejsca posiedzenia.

3. Zaproszenia wysyła przewodniczący w takim czasie, by zostały doręczone ławnikom co najmniej na trzy dni przed posiedzeniem. W przypadkach nagłych termin ten może być skrócony.

4. O niemożności przybycia na posiedzenie ławnik obowiązany jest niezwłocznie po otrzymaniu zaproszenia zawiadomić przewodniczącego.

5. Przed rozpoczęciem obrad przewodniczący ustala liczbę obecnych ławników i decyduje o ważności posiedzenia.

6. Do referowania spraw na posiedzeniu i do prowadzenia protokołu mogą być powołani pracownicy prezydium gminnej (miejskiej) rady narodowej.

7. Ławnik powinien opuścić posiedzenie komisji na czas narady i powzięcia uchwały, gdy jest rozpatrywana sprawa opodatkowania jego samego lub osoby, z którą pozostaje w stosunku małżeństwa, pokrewieństwa, powinowactwa lub w stosunku przysposobienia, opieki lub kurateli, jak również, jeżeli rozpatrywana jest sprawa osoby, której jest albo był niepełnomocnikiem lub przedstawicielem ustawowym, jeżeli jest współwłaścicielem gospodarstwa rolnego, którego dotyczy uchwała komisji, wreszcie, jeżeli jest rozpatrywana sprawa osoby, z którą pozostaje w takich stosunkach prawnych lub majątkowych, że wynik uchwały może oddziaływać na jego prawa lub obowiązki.

8. Jeżeli wymienione w ust. 7 przeszkody dotyczą przewodniczącego, wówczas oddaje on przewodnictwo obrad zastępcy lub ławnikowi, zastępca zaś — jednemu z ławników.

9. Z posiedzenia komisji i jej uchwał sporządza się protokół, który podpisują przewodniczący i ławnicy obecni na posiedzeniu.

§ 9. Właściwość miejscowa komisji pokrywa się z właściwością miejscową gminnej (miejskiej) rady narodowej.

§ 10. Przewodniczący prezydium gminnej (miejskiej) rady narodowej wyznacza komisji odpowiednie pomieszczenie w lokalu rady narodowej do wykonywania czynności urzędowych.

R o z d z i a ł IV.

Wynagrodzenie członków obywatelskich komisji podatkowych.

§ 11. 1. Przewodniczący lub jego zastępca, biorący udział w posiedzeniu komisji w charakterze przewodniczącego, zamieszkały na terenie objętym właściwością

miejscową komisji, otrzymuje wynagrodzenie w wysokości od 3 zł do 9 zł dziennie, a członek komisji — od 2 zł do 6 zł w zależności od ilości zużytego czasu; do ilości czasu, za który przyznaje się wynagrodzenie, zalicza się także czas konieczny do odbycia drogi z miejsca zamieszkania do miejsca stawiennictwa i z powrotem.

2. Przewodniczący lub jego zastępca bądź ławnik, który bierze udział w czynnościach, określonych w § 4, poza lokalem komisji, lecz na obszarze gminy (miasta) miejsca zamieszkania, otrzymuje wynagrodzenie o 50% wyższe, niż określone w ust. 1, z tym, że nie może ono przekraczać 9 zł dziennie. Za uczestnictwo w wykonywaniu czynności w lokalu prezydium gminnej (miejskiej) rady narodowej przewodniczący (zastępca przewodniczącego) lub ławnik otrzymuje wynagrodzenie w tej samej wysokości, co za udział w posiedzeniu komisji.

3. Członek komisji, powołany do pełnienia czynności (lub do stawiennictwa) poza obszar gminy (miasta) miejsca zamieszkania, otrzymuje diety oraz zwrot kosztów przejazdu i noclegu według norm, obowiązujących dla pracowników prezydiów gminnych (miejskich) rad narodowych. W tym przypadku nie przysługuje członkowi komisji wynagrodzenie, przewidziane w ust. 1 i 2.

4. O wysokości wynagrodzenia, o którym mowa w

ust. 1 i 2, decyduje przewodniczący prezydium gminnej (miejskiej) rady narodowej.

§ 12. 1. Przewodniczący, ich zastępcy oraz ławnicy komisji powinni przedstawić przewodniczącemu prezydium gminnej (miejskiej) rady narodowej, tego samego dnia a najdalej dnia następnego po odbyciu posiedzenia lub po zakończeniu uczestnictwa w wykonywaniu czynności określonych w § 4 — rachunki, obejmujące wynagrodzenie za posiedzenie lub uczestnictwo, a w przypadkach pełnienia czynności lub stawiennictwa poza obszarem gminy (miasta) miejsca zamieszkania — rachunki kosztów podróży w ciągu następnego dnia po ukończeniu podróży, nie później jednak, niż po upływie dwóch tygodni od rozpoczęcia podróży.

2. Rachunki, o których mowa w ust. 1, po zatwierdzeniu przez przewodniczącego prezydium gminnej (miejskiej) rady narodowej (§ 11 ust. 4), podlegają sprawdzeniu i zatwierdzeniu w trybie przewidzianym w przepisach o wykonywaniu budżetu Państwa i o rachunkowości budżetowej oraz są regulowane z budżetu gminnej (miejskiej) rady narodowej.

§ 13. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 marca 1951 r.

Minister Finansów: K. Dąbrowski

293

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 30 czerwca 1951 r.

w sprawie wykonania dekretu o podatku gruntowym.

Na podstawie art. 3 i art. 12 ust. 4 dekretu z dnia 30 czerwca 1951 r. o podatku gruntowym (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 283) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Powołane w rozporządzeniu niniejszym:

- 1) artykuły bez bliższego określenia — oznaczają artykuły dekretu z dnia 30 czerwca 1951 r. o podatku gruntowym (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 283),
- 2) paragrafy bez bliższego określenia — oznaczają paragrafy niniejszego rozporządzenia.

2. Ilekroć w rozporządzeniu niniejszym mowa jest o dekreście bez bliższego określenia, rozumieć należy dekret z dnia 30 czerwca 1951 r. o podatku gruntowym.

Do art. 1 ust. 2.

§ 2. Jeżeli gospodarstwo rolne składa się z gruntów położonych w jednej gminie i należących do dwóch lub więcej osób, które prowadzą wspólną gospodarkę rolną, wówczas organ finansowy dokonuje dla tego gospodarstwa jednego wymiaru podatku, a w nakazie płatniczym wymienia wszystkie te osoby.

Do art. 1 ust. 3.

§ 3. Jeżeli podatnik wydzieli (odpisze) część gruntów krewnemu, w szczególności z racji wstąpienia krewnego w związek małżeński, a krewny ten prowadzi odrębne gospodarstwo domowe i część wydzieloną sam uprawia, wówczas używanie wspólnych budynków mieszkalnych i zabudowań gospodarczych w części wydzielonej krewnemu nie stanowi przeszkody do uznania gospodarstwa podatnika i jego krewnego za dwa odrębne gospodarstwa rolne.

Do art. 2.

§ 4. Osoby, określone w art. 2, nie przestają być podatnikami również w przypadku wydzierżawienia swego gospodarstwa rolnego.

Do art. 3.

§ 5. 1. Obowiązek podatkowy ciąży na osobach fizycznych i na osobach prawnych:

- 1) które są dzierżawcami gruntów wchodzących w skład Państwowego Funduszu Ziemi i zarządzanych przez rady narodowe,
- 2) którym b. zarządy gminne lub prezydium gminnych (miejskich) rad narodowych oddały w bezpłatne użytkowanie będące w ich zarządzie odłogi i inne użytki rolne niezagospodarowane lub grunty prywatne, określone w dekreście z dnia 30 marca 1945 r. o przymusowym zagospodarowaniu użytków rolnych (Dz. U. R. P. Nr 11, poz. 59),
- 3) którym jako bezrolnym, małorolnym i średniorolnym chłopom pozostawiono nienaruszone prawo użytkowania dóbr martwej ręki na skutek ważnie zawartych umów dzierżawnych przed przejęciem przez Państwo nieruchomości ziemskich lub ich części na podstawie ustawy z dnia 20 marca 1950 r. o przejęciu przez Państwo dóbr martwej ręki, poręczeniu proboszczom posiadania gospodarstw rolnych i utworzeniu Funduszu Kościelnego (Dz. U. R. P. Nr 9, poz. 87),
- 4) którym pozostawiono w dotychczasowym użytkowaniu grunty, o które pomniejszono w drodze regulacji gospodarstwa nadane im w trybie dekretu z dnia 6 września 1944 r. o przeprowadzeniu re-